

SOZD ZDRUŽENI PROIZVAJALCI STROJNE OPREME

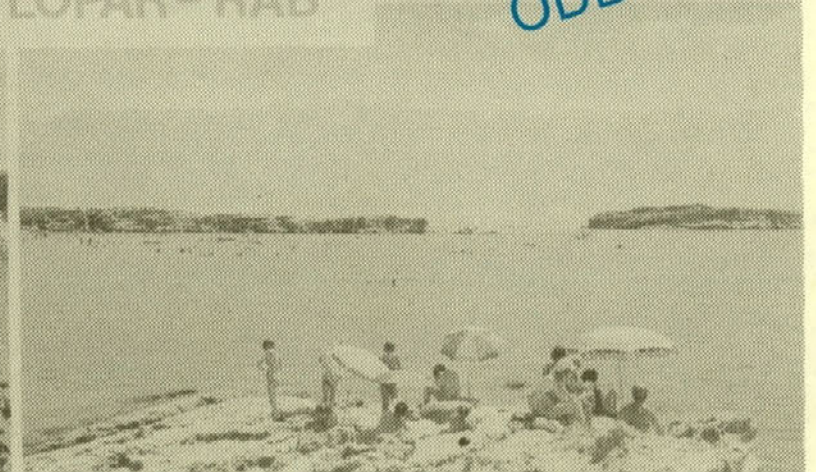
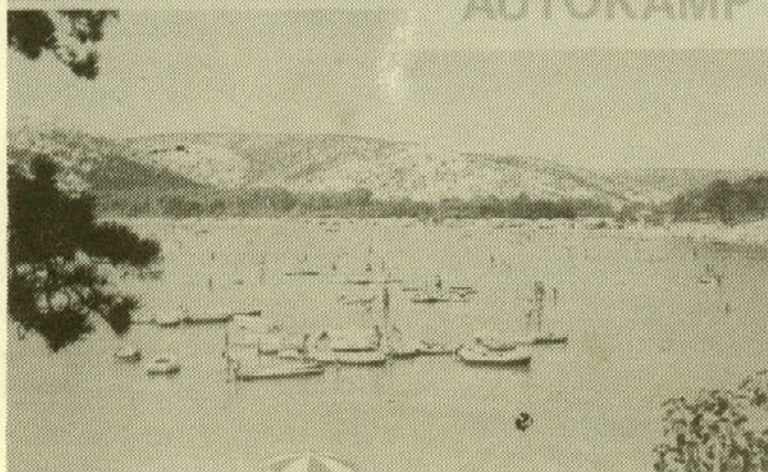
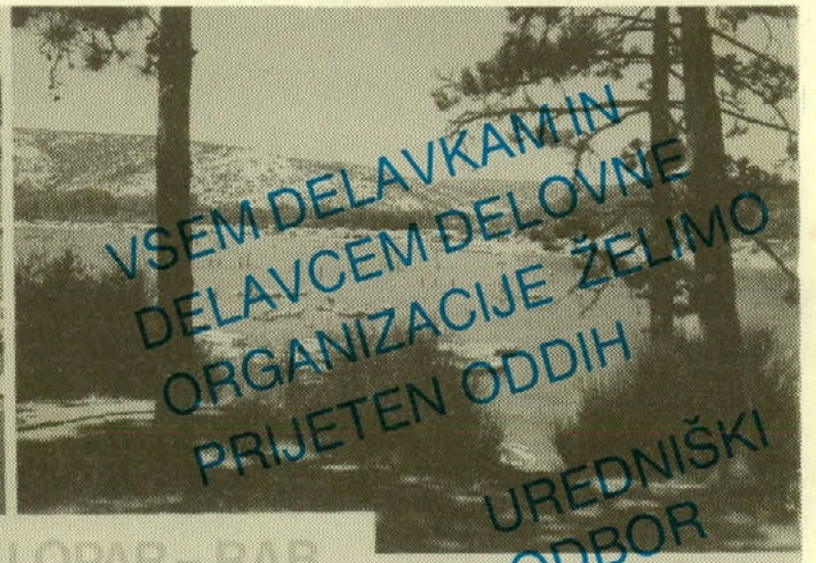
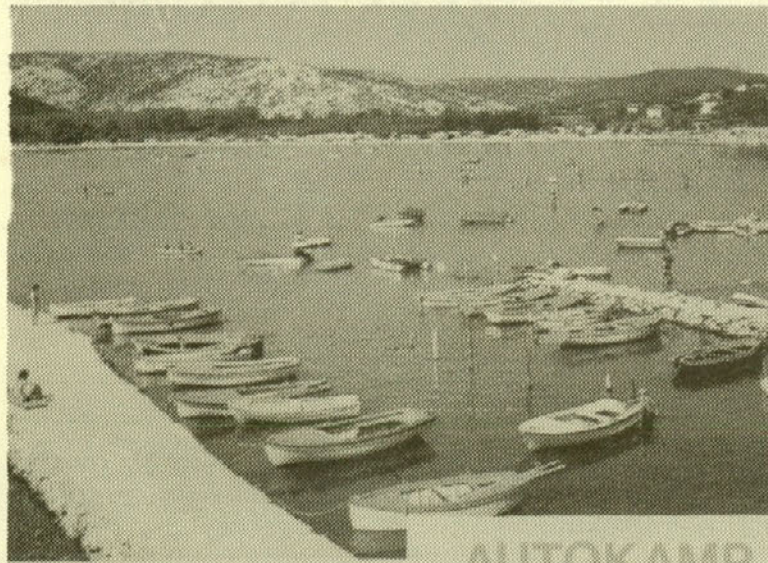
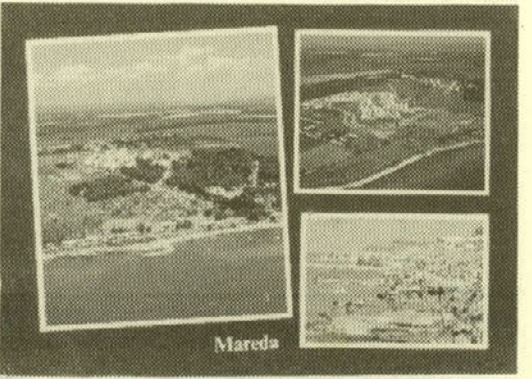
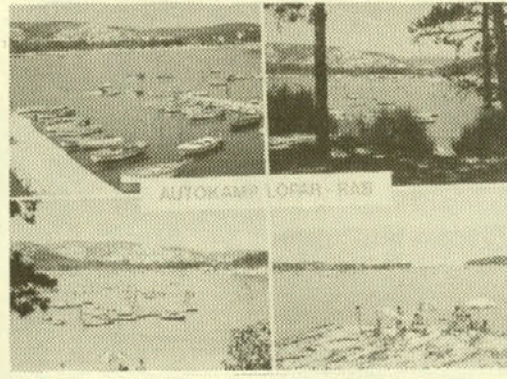
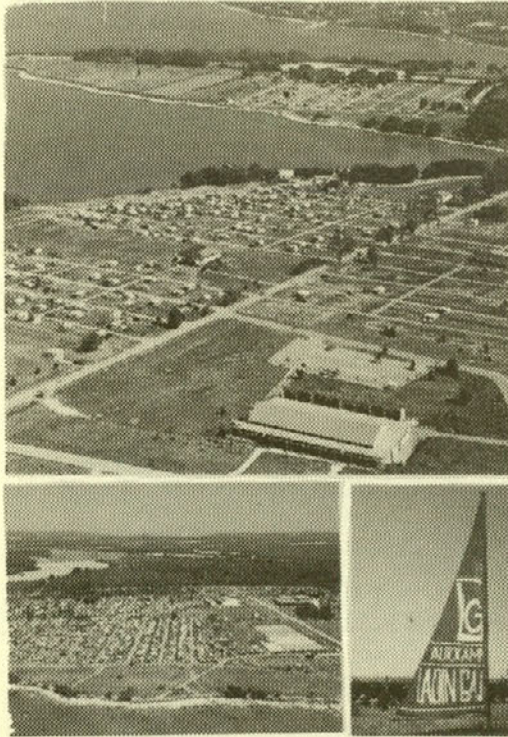
KLADIVAR

Glasilo delovne organizacije „KLADIVAR Žiri“

LETNIK 17

ŠT. 28

ŽIRI, JULIJ 1987

AUTOKAMP LOPAR - RAB

UREDNIŠKI ODBOR

REZULTATI POSLOVANJA

Za letošnje prvo polletje je bilo značilno, da je bilo to razdobje po zaključku investicije in da smo nekatere manjše investicije še vedno izvajali, za te investicije pa smo uporabljali predvsem lastna kvalitetna sredstva. Poleg tega je bilo za to obdobje značilno, da fizičnega plana proizvodnje v prvih štirih mesecih nismo dosegli. Zaradi nedoseganja planov, predvsem v prvih štirih mesecih in porabe sredstev za nekatere manjše investicije smo bili v tem razdobju na robu likvidnosti, kar pomeni, da smo imeli stalne likvidnostne težave.

Poleg težav pri likvidnosti zaradi nedoseganja načrtovanih planov, se je v tem obdobju močno poslabšala plačilna sposobnost naših kupcev, kar je še dodatno negativno vplivalo na našo likvidnost.

Vzrokov, zakaj nismo dosegali fizičnih in na tej osnovi prodajnih planov, je sicer več, vendar bi omenil le dva glavna razloga. Kot sem že omenil, smo lansko leto zaključili investicijo na osnovi katere smo v DO cca 75 % povečali vrednost osnovnih sredstev. Osnovna sredstva so se povečala predvsem v objekte in strojno opremo, ki v bistvu ni bila namenjena proporcionalno povečani fizični proizvodnji ampak predvsem dvigu kakovosti naših izdelkov. V tem prvem polletnem obdobju torej nismo mogli izkoristiti investiranih kapacitet v polni meri, ker je oprema, ki je bila namenjena za dvig kakovosti in produktivnosti, prihajala šele proti koncu leta in smo nekatere stroje instalirali šele v letošnjem letu.

Drugi razlog je bil v tem, da je bil plan v prvih mesecih glede na zahteve trga zelo napet in da smo po zaključku prejšnjega poslovnega leta začeli letos delati vse polizdelke na novo. Proizvodni cikel pa se je pri nekaterih serijah podaljšal tudi zaradi raznih naših napak in tudi zaradi slabih dobaviteljev.

Direktor DO Radó Bogataj

Vendar pa po vseh navedenih težavah, ki smo jih imeli v prvih mesecih, ob koncu polletja lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da smo predvsem v zadnjem mesecu nadoknadili vse izgubljeno in fizični plan proizvodnje dosegli z indeksom 99, prodajni plan pa z indeksom 102.

Sedaj pa še nekaj besed o načrtovanem planu za drugo polletje. Ker so nam številčni podatki več ali manj poznani, bom omenil le nekaj šibkih točk našega poslovanja, katerih nismo zadovoljivo rešili v prvem polletju, čeprav smo nazadnje plan le dosegli.

Prva šibka točka je, da izvozno nismo dosegli takih rezultatov kot bi jih morali glede na naše obveze. Ta šibka točka nima največje teže v trenutnih finančnih problemih deviznega značaja, ampak predvsem zaradi tega, ker sedanje opremljenosti s kvaliteto strojno opremo ne bomo mogli dovolj hitro obnavljati, namesto da bi jo vsako leto celo izboljšali.

Druga šibka točka je v tem, da se tržne razmere hitro slabšajo, pa ne toliko v tem, da ne bi bilo kupcev ampak predvsem v tem, da kupci niso sposobni plačati kupljenega blaga.

Naša tretja šibka točka, ki pa je v bistvu prva in stalna, je v doseganju kakovosti od raziskave trga, razvoja, tehnologije, proizvodnje do prodaje. In prav kakovost je tista, ki je odvisna pred-

vsem od nas samih. Kvalitetno strojno opremo moramo uvoziti, vendar končni rezultat, ki se pri nas odraža v kakovostnem izdelku, ni odvisen samo od tega ampak predvsem od kakovosti našega dela.

Zato bi za konec rekel to, kar sem že večkrat poudarjal: naša DO za uspešen nadaljni razvoj rabi sodelavce za katere niso potrebni „priganjači in kontejnerji za izmet“, sodelavce, ki so sposobni koncentracije lastne energije, zmernega optimizma in ustvarjalnosti.

Na poti doseganja načrtovanih rezultatov za drugo polletje imamo precej neznank, vendar so: čas, prostor in sredstva v naših rokah, torej izkoristimo jih!

R. B.

ZANIMIVOSTI IZ DO

NOVO V KONTROLI – ULTRAZVOK

Skoraj vsakemu so poznani problemi glede napak v materialu. Te se pojavljajo v različnih oblikah od poroznosti v odlitkih pa do razpok v paličastem materialu. Problem je, ker so se napake vedno ugotovile šele po določeni stopnji obdelave, kar pa je bilo stroškovno zelo neugodno. Ker so se ti problemi čedalje pogosteje pojavljali, smo se odločili za nakup naprave s katero bomo te napake ugotovili, ko je kos še neobdelan.

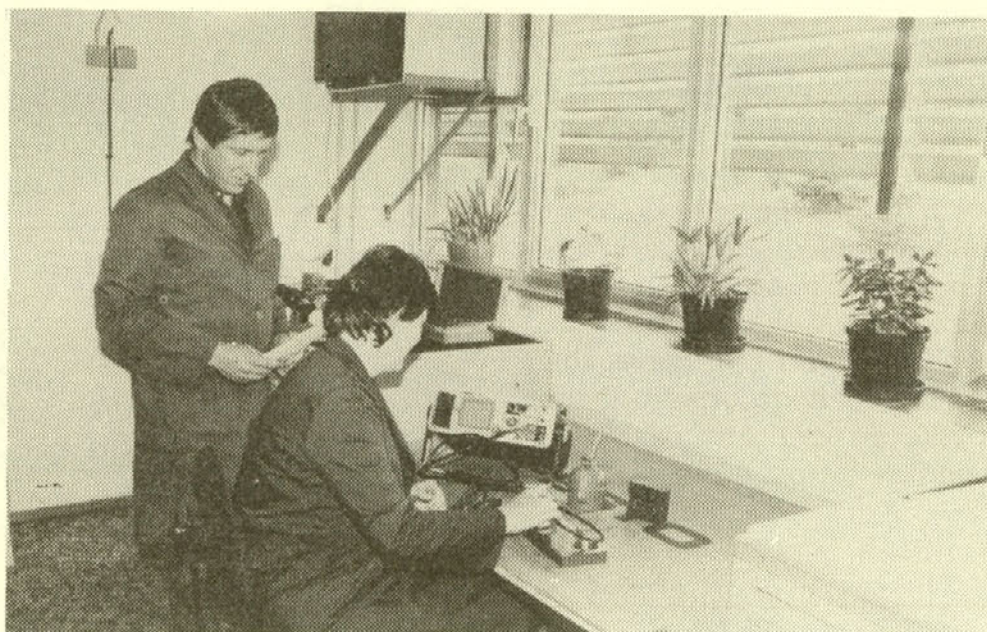
Pred dobrimi tremi meseci smo prejeli Iskrin ultrazvočni detektor UDP-2. Delo z napra-

vo je bilo kljub navodilom proizvajalca za nas prevelik zalogaj, saj jo enostavno nismo znali uporabljati. Ing. Milan Freljih je poiskoval dobiti podatke oziroma nasvet pri delovni organizaciji, ki imajo to napravo že dalj časa, toda žal tudi z njihovo pomočjo si nismo mogli kaj dosti pomagati. Zato so se v delovni organizaciji odločili, da se udeležimo začetnega seminarja za ultrazvok, ki je potekal v Kotljah pod vodstvom ing. Matija Šipka iz Železarne Ravne.

Prvi dan smo se le na splošno seznanili, kaj sploh ultrazvok in zakaj se uporablja. Nato je bilo vsako dopoldne teoretično podajanje snovi, v popoldanskem času pa smo praktično utrjevali naše novo znanje. Meritve smo izvajali na raznih materialih, raznih oblik in dimenzij. Z ing. Milanom Freljihom sva imela s seboj nekaj izdelkov in odlitkov, s katerimi so pogostejše težave v naši delovni organizaciji. Da pa ne bi bilo težav glede dela z aparatom, sva tudi tega imela s seboj.

Za informacijo vsem naj na kratko opišem kaj je ultrazvok, na kakšen način deluje in kako se uporablja pri preiskavi materiala.

Ultrazvok — to je nihanje zvoka z visoko frekvenco — v našem primeru od 1 MHz do 10 MHz. Ta zvok naše uho ne zazna več. Ultrazvok ima lastnost, da dobro potuje skozi trde materiale, delno tudi skozi tekočine,

Branka pri delu z novim aparatom

medtem ko ga zrak praktično ne prevaja.

To je tudi osnova za ultrazvočno detektoskopijo. Zvok potuje preko oddajno-sprejemne glave v material in se odbija od stene nazaj. V kolikor pa je vmes napaka, se zvok odbije tudi od te in na ekranu se pojavi še vmesni signal. Za dober stik glave z materialom, je potrebno površino kosa, ki ga pregledujemo mazati s tekočino, ki je lahko voda, olje itd. Napake lahko ugotovljamo v različnih materialih, različnih dimenzij, vendar moramo imeti za uspešno delo tudi različne ultrazvočne glave, katerih pa mi trenutno še nimamo, zato določenih kosov še ne moremo pregledovati.

Poleg ultrazvočnih glav je potreben še aparat z zaslonom, na katerem vidimo odboje. Na tem

ekranu skala s pomočjo katere približno ocenimo kako globoko je napaka in kako velika naj bi bila.

Ob koncu seminarja je bilo še kratko preverjanje osvojene snovi.

Ob vrnitvi v delovno organizacijo sva z ing. Milanom Freljihom takoj poizkusila, kaj in kako se bo to dalo uporabiti na naših izdelkih. Že slab mesec za tem, verjetno je še komu v spominu, smo pregledovali ulitke MK SP-32. Prišli smo do zaključka, da je dve tretjini poroznih. Tu se je prvič upam ne zadnjikrat pokazala prednost ultrazvoka, kajti slabih kosov se ni nadalje obdelovalo. Prihranjeno je bilo precej dela, katerega nam ne bi nihče plačal.

Branka Klemenčič

NOVO PRI NAS IN NA TUJEM

SEMINAR O RAČUNALNIŠKI INFORMATIKI

Sredi maja sem se udeležil seminarja s tem naslovom, ki ga je za vse članice organiziral ZPS. Vajprej dva, potem pa še tri dni smo poslušali teze in dokaze o nujnosti in pomembnosti računalniško podprte informatike. Osnovna zahteva je bila hitrost.

Na seminar sem se vozil z dobro staro Lado 437. Ob tem, da

rada cuka in da smo Žirovci navdušeni nad „novoletno jelko“ ljubljanskih semaforjev, ni treba posebej govoriti. Na vsak način pa je človek nekako bolj skoncentriran na vožnjo.

Od Celovške do sedeža ZPS je šest semaforjev. Prvi dan sem seveda vozil po predpisih 60 in čakal prav pred vsakim semaforjem. Drugi dan sem poizkusil s 70, tretji z 80. Čakal sem vsak dan dlje. Čeprav sem tvegaj sred-

stva (kazen) je bil edini rezultat, da mi je bilo ob čakanju pred semaforjem bolj vroče.

S polno glavo informatike sem vožnjo z avtom avtomatično povezal z informacijami.

Rezultat:

— Ne glede na „vložena“ sredstva nisem pridobil ničesar zato, ker je bil sistem delovanja semaforjev prilagojen na hitrost 40. Če sistem delovanja semaforjev nadomestimo s siste-

mom organizacije podjetja bomo prišli do podobne ugotovitve.

Ne glede na vložena sredstva v računalništvo in informatiko ne bomo pridobili ničesar (samo vroče nam bo), če se ne bo spremenilo tudi naše mišljenje in sistem organizacije dela.

Op. pisca:

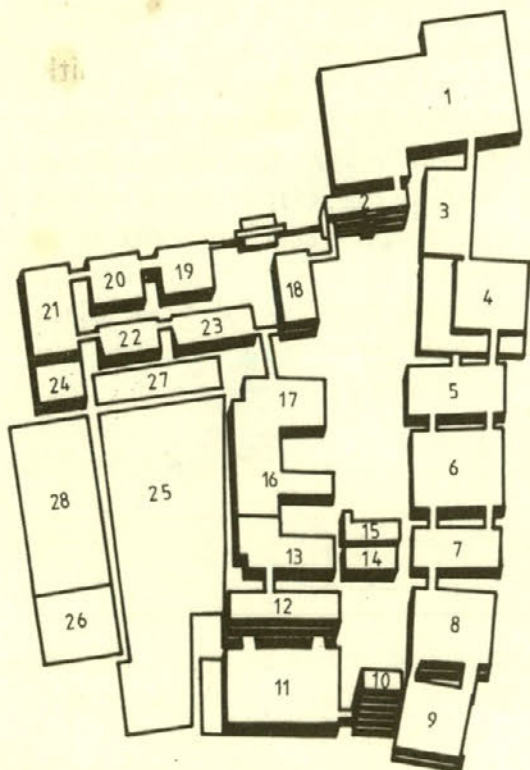
Ob tem je žal zelo netvegana napoved, da bodo semaforji od Celovške do ZPS tudi čez 5 let prirejeni za hitrost 40!?

Miha Bogataj

HANNOVER '87

ALI SMO V KORAKU Z ZAHODOM?

Od 1. 4. 1987 do 8. 4. 1987 se je v mestu Hannoveru v ZRN odvijal sejem z naslovom INDUSTRIJA. Sejem se je razprostiral na obsežni površini, kar je mogoče razbrati iz razporeditve sejmskih zgradb, ki jo prikazuje spodnja skica.

Razstavljalci so razporejeni po sejmskih poslopih v več glavnih tematskih skupin. Največje skupine so bile tokrat iz področja prenosa energije in upravljanja (hidravlika in pnevmatika), elektrike in elektronike, opreme za industrijo, obdelave materialov z orodjem, avtomati-

KLADIVAR 4

zacije montaže z industrijskimi roboti, iz področja kjer je bilo prikazano delo raziskovalnih ustanov s področja osnovnih raziskav in raziskav novih tehnologij ter iz področja prikaza vzorcev tovarn prihodnosti.

Iz navedenega je mogoče soditi, da sejem pokriva široko področje. Obiskovalec lahko ob ogledu takega sejma dobi pogled na smeri razvoja industrije, kakor tudi podrobnejše informacije o izdelkih, ki ga zanimajo.

Iz področja oljne hidravlike in pnevmatike se je razstavljal v poslopih 5 in 6. Tu je bilo zbranih večina svetovnih proizvajalcev. Že bežen ogled razstavišča da obiskovalcu vedeti, kdo kaj pomeni v mednarodnem merilu. Razstavniki prostori dobro znanih proizvajalcev so namreč obsežni po kvadraturi in razkošni po številu razstavljenih eksponatov. Obiskovalec ima možnost detajlnega seznanjanja o proizvodih preko razlage prisotnih strokovnjakov, preko številnih simulatorjev, ki prikazujejo delovanje posameznih elementov, do namensko izdelanih naprav, ki prikazu-

jejo uporabnost svojih izdelkov. In Kladivar?

Mednarodni javnosti smo se predstavili drugič in sicer tokrat z lastnim razstavnim prostorom. Razstavljali smo program oljne hidravlike. Podatke o prodajni uspešnosti ter zanimanju za naše izdelke bi lahko podala naša prodajna služba. Kot obiskovalec sejma sem mnenja, da se nismo osramotili. Resnica pa je, da bi v tako predstavitev morali vložiti še več naših skupnih idej, več osvojenega znanja, dela in ne nazadnje tudi časa.

Odgovor na zastavljeno vprašanje iz naslova pa bi bil naslednji:

Večina proizvajalcev oljne hidravlike poskuša združiti prednosti sodobne elektronike ter senzorske tehnike s kvalitetno hidravliko. Takim komponentam in sistemom je odprta pot v avtomatizacijo. Kladivar sledi taki usmeritvi. Srečujemo pa se z velikimi problemi, ker moramo večino elementov razviti in izdelati sami. Za to pa je potreben čas, zato je zaostajanje neizogibno.

Anton Burjek

JUROB '87

Opatija, 8. do 10. aprila 1987

Udeleženci: Anton BEOVIČ, dipl. ing., Viko OBLAK, Jože BOGATAJ, Iztok KAVČIČ

Ne glede na to, da je napredek na področju robotizacije v Jugoslaviji viden, pa je naše relativno zaostajanje glede na razvite

dežele vse večje. Med glavnimi vzroki za to so slaba organiziranost, nepovezanost, zaprtost, predvsem pa slabost in neučinkovitost sistemskih zakonov in slaba motiviranost našega gospodarstva pri uvajanju novih tehnologij. Čeprav se pogoji gospodarjenja še nadalje slabšajo, vendarle moremo ugotoviti, da se družbena klima vse bolj nagiba k akcijam, ki pospešujejo proces robotizacije. To dokazuje pred

kratkim predstavljena Strategija tehnološkega razvoja Jugoslavije, ki med prednostna področja šteje tudi robotizacijo in fleksibilno avtomatizacijo. To je del misli uvodnega referata na JUROBU-u, ki je orisal pomen tega posvetovanja in predvsem naloge, ki naj bi se v prihodnje izvajale.

Želel bi na kratko opisati posamezne referate, toda to je nemogoče, ker so bili že na posvetovanju nekateri tako strnjeni, da ljudem, ki ne delajo točno na določenem področju, niso bili dovolj razumljivi. Ravno zaradi tega mislim, da bi prihodnjič veliko večjo vlogo morale odigrati avdiovizualne naprave, ki s svojo prisotnostjo lahko bolj plastično opišejo določen problem oziroma rešitev.

Sicer so bile nekatere teme iz določenih elementov robotizacije na vrhunskem znanstvenem nivoju (robotski vid, umetna inteligenca itd.) nekatere veje pa sploh niso bile prisotne, tako, da človek dobi občutek, da zares nismo povezani in da vsak dela po svoje in po svojih močeh. Na zunaj pa se to odraža na celotnem razvoju jugoslovanske robotizacije.

Mislim, da je ta razvoj res še precej na začetku, tako, da se temu gibanju lahko priključi tudi Kladivar v kolikor se seveda bomo odločili za to pot. Ko sem že pri naši delovni organizaciji velja omeniti referat, kjer so prikazali diapozitive strežnih naprav, razstavljenih na lanskem Sejmu elektronike v Ljubljani.

Prikazana je bila tudi naša, ob njej pa je bil dokaj ugoden komentar in mnenje, da bi take ali podobne naprave morale biti pogostejše zastopane v industriji. In zakaj tako? Morda naša industrija še ni dozorela za take posege, morda smo nekvalitetni ali pa preveč neznani . . .

V tej smeri so razmišljali tudi predstavniki Gorenja, ki imajo s svojim robotom GORO veliko negativnih izkušenj. Morda bi jih bilo zanimivo interpretirati nekako v naslednjih stavkih. Menijo, da je za dosego najvišjega nivoja

avtomatizacije naših tovarn postopnost uvajanja neobhodna in edina možna in logična, čeprav so naše želje včasih povsem drugačne. Primeri iz prakse potrjujejo postopnost, kajti z robotizacijo so najbolje uspele tiste industrije, ki so bile že pred tem relativno dobro avtomatizirane in so že imele primerno tehniško inteligenco za sprejemanje robotizacije.

Vsi poizkusi postavitve robotov ali strežnih naprav v staro tehnologijo so se slabo obnesli. Edini pozitivni efekt, ki so ga iz tega pridobili so izkušnje, da naslednjič ne bi smeli ponoviti iste napake. Stara tehnologija je po navadi zasnovana za ročni način dela, ko pa želimo v takšno tehnologijo postaviti robota ali strego, ni nikakor mogoče zagotoviti vseh tehničnih pogojev, ki jih zahteva naprava:

- obdelovanci morajo prihajati urejeno, po natančno določeni poti, v natančno določeni legi
- vladati morajo konstantne razmere itd.

Če hočemo vse pogoje zagotoviti, iščemo improvizirane rešitve, sistem postaja vse bolj zapleten, s tem pa neobvladljiv.

Na posvetovanju so bile še zanimive teme iz področja servomehanizmov, robotskih krmilnikov, modulnih robotov, programske opreme, materiala, pa tudi o vprašanih šolanja s področja robotike.

Ob kongresni dvorani je bil tudi prostor za razstavljalce komponent in naprav robotike in strežnih naprav. Žal je bilo le-teh malo z osiromašeno predstavitevijo brez nekaterih proizvajalcev kot so Prva Petoletka, RIKO in TIO. Mogoče JUROB ni tisto, kar bi moral biti ali pa se nekateri poskušajo še vedno prebiti po lastnih poteh in močeh. S tvar presoje.

Za konec lahko rečem, da posvetovanje JUROB le da nekaj koristnega znanja za prakso, za razmišljanje, pa tudi pregled nad ostalimi dogajanjmi, ki nekaj pomenijo na našem in tujem področju iz robotizacije in strežnih kompleksov. Vsi se bomo morali potruditi, če bomo hoteli dosežati in doseči tujo tehnologijo, kajti znanja nam ne bo dal nihče.

Viko Oblak

NOVOSTI IZ INDOKA

Naslovi knjig, katere smo v zadnjih dveh mesecih evidentirali v INDOK službi:

1. IX. INTERNO POSVETOVANJE O PROBLEMATIKI RAZVOJNO-INOVAČNE DEJAVNOSTI V SOZD ISKRA
2. PRIMENA ELEKTROHIDRAULIČNIH UPRAVLJAČA U MAŠINOGRADNJI

3. VAX FORTRAM
4. VAX COBOL
5. ELECTRICITY AND MAGNETISM
6. PROGRAMMING WITH FORTRAM
7. COMPUTER INTEGRATED MANUFACTURING
8. ELECTRONIC INSTRUMENTATION AND MEASUREMENT TECHNIQUES
9. DATA STRUCTURES USING PASCAL
10. AMORTIZACIJA DRUŽBENIH SREDSTEV
11. JUGOSLOVANSKO SAVJETOVANJE O ROBOTIZACIJI - JUROB'87
12. KATALOG REŠITEV IN STORITEV, OPREME IN SREDSTEV ZA INFORMACIJSKE SISTEME

KJE BOMO LETOS LETOVALI?

Približal se je čas dopustov in marsikaterega delavca zanima, kje in kako bo lahko letoval.

Naše prikolice bodo v letošnjem poletju v naslednjih avto-campih: Rajska plaža na otoku Rab in Ladin Gaj pri Umagu.

Letos smo se prvič odločili tudi za nakup dveh apartmajev v Stinici pri Jablancu.

Rajska plaža, samo 14 km oddaljena od mesta Rab je v bližini motelskega naselja „San Marino“ ob prečudoviti dolgi peščeni plaži. Avtocamp je moderno opremljen, ima tekočo toplo in hladno vodo, tuše, WC, recepcija z vsemi informacijami, moderno opremljeno restavracijo, samopostrežno trgovino, tržnico. Za ljubitelje športa in rekreacije je na razpolago namizni tenis, mini golf, čolni in vsakodnevni izleti v bližnji in daljni okolici. Plaža je idealna za otroke. Vsakodnevne ladijske zveze z Reko in Rabom. Trajektna zveza s kopnim pa je najugodnejša iz Senja in Jablanca, po otoku pa je tudi redna avtobusna zveza z Rabom in Stinico. Letos bosta na Rabu dve prikolici.

Camp Ladin Gaj — Umag. Turistično naselje avto-campa Ladin Gaj daje dopustnikom zaradi svoje izredne lege obilo sonca, čistega morja in primerno plažo. Ladin Gaj je oddaljen 8 km od mesta Umag proti Vovogradu. Na razpolago ima moderno urejene sanitarije, ima tekočo hladno in toplo vodo, ambulanto, trgovine. Restavracija s pokritimi terasami za zabave, športne terene. Letos bosta v Ladin Gaju na razpolago dve prikolici.

Stinica leži v sredini med Senjem in Karlobagom. Je popolnoma novo naselje, ki ga gradi gradbeno podjetje „Pionir“ iz Nove-

ga mesta. Gradnja bo potekala v treh fazah in sicer bo prva faza z 280 apartmaji izgrajena do 30. 6. 1987.

Letos bosta na razpolago dva apartmaja.

Pripomniti moram, da bosta apartmaja nova, da bo celotno letovišče novo in da bomo šele na koncu sezone lahko podali realnejšo sliko o letovanju. -

Vsem delavcem, ki bodo letovali v naših ali v drugih kapacitetah želimo veliko lepega vremena, sonca in zadovoljstva ter prijeten oddih.

Pavel Krivina

NAŠA NOVA POČITNIŠKA PRIDOBITEV

Že dalj časa ugotavljamo, da so naše počitniške kapacitete premajhne. Lansko leto smo sicer najeli apartmaje na Krku, vendar je bila to le kratkoročna in dokaj draga rešitev. Letos pa smo se odločili za nakup dveh garsonjer v novem počitniškem naselju Stinica, ki ga gradi Pionir v ovo mesto.

Stinica je 3 km oddaljena od Jablanca — pristanišča, od koder plujejo trajekti na Rab, po približno 95 km od Reke proti Zadru zavijemo z magistrale proti morju. Potujemo pa lahko tudi preko Gorjancev, Karlovca in prelaza Vratnik.

Panorama Stinica pri Jablancu

Naselje gradijo nad manjšo morsko drago, zavarovano od vetrov. Obljubljajo nam, da bomo v tem naselju našli vse potrebno: trgovino, pošto, male primorske trge, „skalinade“, terase in športna igrišča.

V začetku aprila smo nastajajoče naselje obiskali in si vse natančno ogledali. Pokrajina pod Velebitom je surova — skalnata in slabo poraščena. Tu rastejo brinovi grmiči in drugo obmorsko rastlinje, vendar je vse to razmeroma nizko, kajti pozimi piha močna burja, ki neusmiljeno mrcvari že tako borno vegetacijo. Le v zavetrju nad zalivčkom so brinovi grmi nekoliko višji. Kakšne posebne naravne sence

torej ne moremo pričakovati, mogoče pa bo v zavetju hiš le zraslo tudi kakšno večje drevo.

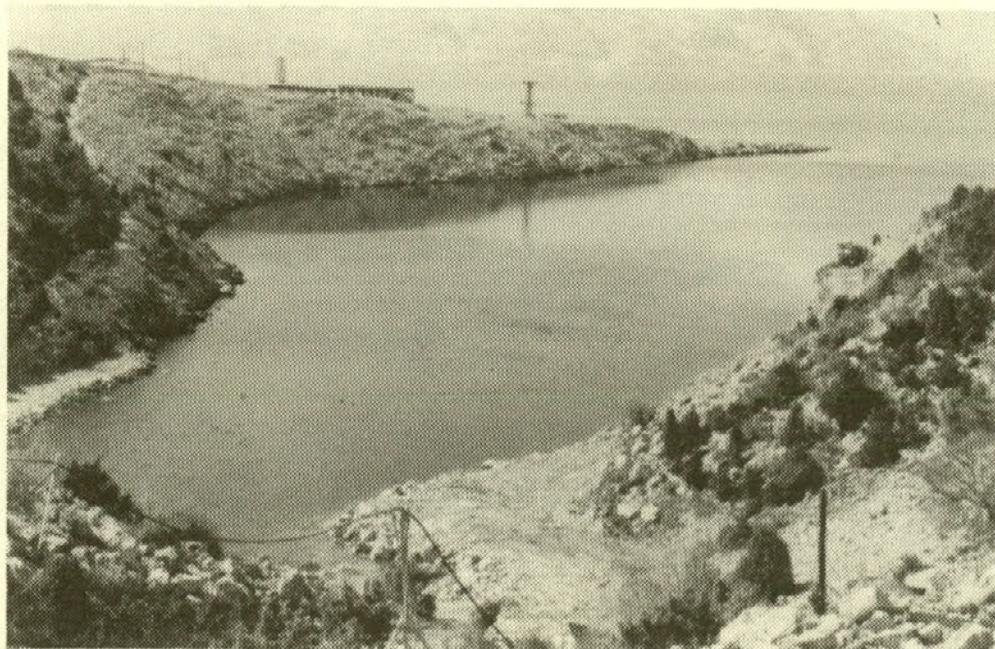
Gradbišča sicer nikjer niso lepa, vendar se nam je naselje zdelo kar simpatično. Objekti —

vrstne hiše — so bili že sezidani, tako, da smo si lahko ogledali tudi notranjost. Bivalne enote so dveh velikosti: 25 in 38 m². Kupili bomo eno manjšo in eno večjo. Prostori so udobni, če pa jih bomo znali narediti prijetne, je odvisno od naše domišljije in finančnih sredstev.

Stinica ima veliko število sončnih dni in zelo čisto morje, kar je gotovo svojevrstno razkošje. Plažo v slikovitem zalivčku so tudi že začeli urejati in predstavniki Pionirja so nam zagotavljali, da bo konec junija, ko bo naselje vseljivo, vse na red.

Za izpolnitev vseh teh obljub se bodo morali še pošteno potruditi, kako jim bo to uspelo pa bodo povedali tisti, ki bodo letošnje počitnice preživljali v Stinici.

Martina Mlakar

POLETJE - ČAS DOPUSTOV

Bliža se čas poletnega dopusta in pred nami so dnevi, ko bodo nekateri odšli na morje, drugi pa bodo ostali doma ali si bodo kako drugače zapolnili poletne dneve. Ker nas zanima, kako bodo naši delavci preživeli letošnje poletje, smo se odločili, da bomo nekatere povprašali o tem. I zvedli smo kratko anketo in jim zastavili naslednja vprašanja:

1. Kje boste letos letovali?
2. Kako boste letovali oziroma kdo vam je letovanje omogo-

čil? (v lastni režiji, v počitniških kapacitetah Kladivar, drugod; kjer so zaposleni žena, mož, sorodstvo, prijatelji, znanci)

3. Kakšne so, po vašem mnenju, na splošno možnosti za letovanje v današnjih časih (cene, ponudba, možnost izbire kraja, časa, načina letovanja)
4. Kaj menite, kako je za letovanje delavcev poskrbljeno v naši delovni organizaciji?
5. Kaj bi vi na tem področju uredili drugače?

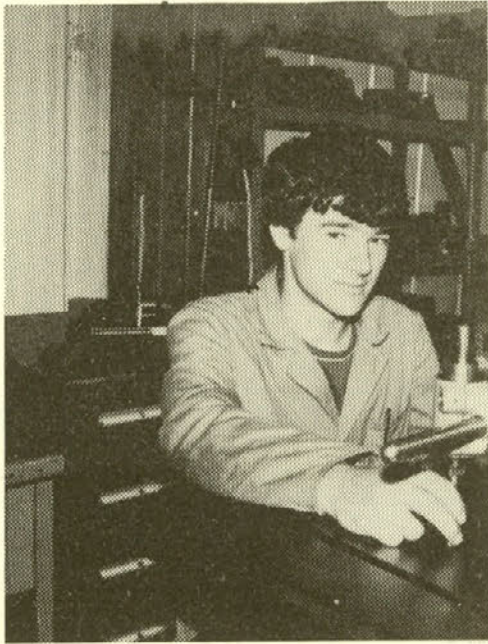
6. Kaj vas pri letovanju preko naše delovne organizacije najbolj moti oziroma kaj vam ugaja?

7. Ostalo . . .

Na zastavljena vprašanja so odgovorili sledeče:

BOŽO MRAK — orodjar

V naši delovni organizaciji je dobro poskrbljeno za letovanje, zato sem se odločil, da bom z družino letoval na Rabu, kjer imamo prikolici. Cene so dostopne, olajšava pa je tudi v obročnem odplačevanju. S seboj pa je treba vzeti še kar polno denarni-

co. Ponudbe krajev so dokaj dobre, vendar bi bilo dobro, da bi v bodoče imeli na razpolago prospekte oziroma podatke o samem kampu oziroma plaži, trgovinah, nudenju zdravniške pomoči... Največkrat se zatakne pri izbiri termina. Željeni termin težko dobiš, tako med kolektivnim dopustom (ki je predolg, posebno za mlajše delavce), kot tudi drugače. Vzrok temu je verjetno tudi pomanjkanje počitniških kapacitet, zato se marsikdo odloči za letovanje z drugo delovno organizacijo.

Pri letovanju v prikolicu me moti predvsem slabo stanje prikolic ob koncu sezone.

MATJAŽ BUH — kontrolor

- 1.,2. Letos bom letoval na Rabu v počitniških kapacitetah Kladivarja.
3. Vsak posameznik ve kakšne ima možnosti za letovanje, saj so cene visoke, ponudbe še večje, obala pa dovolj dolga za vse.
4. Menim, da imamo v naši delovni organizaciji premalo kapacitet, zato se ne more rešiti vseh prošenj.
5. Na področju letovanja jaz ne bi spreminjal ničesar, saj zaupam dosedanjim organizatorjem letovanj.
6. Vesel sem, ker se kupujejo nove kapacitete, moti pa me določanje terminov.
7. Vsem želim obilo sonca in srečno vožnjo.

MATIJA PODOBNIK — projektant

Letošnji del dopusta bom preživel v Ladin Gaju v počitniških prikolicah Kladivarja. Letovanje v prikolicah mi je všeč, še posebno če imajo organizatorji srečo pri izbiri avtokampa in pri namestitvi prikolic. Obenem pa je to najbrž tudi najcenejši način letovanja.

Ker letos prvič letujem s Kladivarjem, še ne morem ocenjevati organizacije letovanja, upam pa, da so se organizatorji potrudili.

BOJAN OBLAK — tehnolog

Letošnje leto bom letoval v avtokampu Mareda, v prikolicu ženinega podjetja. Glede na vse tanjše denarnice, je za nas tako letovanje skoraj edina možnost.

O letovanju v počitniških kapacitetah naše delovne organizacije težko kaj rečem, ker se ga še nisem poslužil, mislim pa, da je precej možnosti. Pri vsem tem me moti le to, ker je precej kolektivnega dopusta, vsi pa ne moremo takrat na morje in tako zmanjka dopusta.

MILAN KOPINA — monter

1. Letos bom letoval z družino na otoku Rabu — na Rajski plaži.
2. Letoval bom v počitniški prikolicu, ki je last Kladivarja.

3. Ja, cene so pri morju precej višje kot tu. V trgovini je še nekako, v gostilni pa moraš kar malo premisliti, kaj boš naročil, da se ne bo denarnica popolnoma stanjšala. Jaz se vsako leto prijavim v počitniško prikolico, za drug način letovanja — na primer v hotelu ali kakem bungalovu po lastni režiji — pa nimam denarja. Enostavno si ne morem privoščiti letovanja v hotelu. Preveč je drago. Z ženo se prijaviva vsak v svojem podjetju, potem pa izbirava kraje, kjer so postavljene počitniške hišice. Tu je kar dosti izbire. Glede termina letovanja pa moram reči ni veliko izbire. Na prijavi napišeš dva datuma, potem pa lahko samo upaš, da bodo upoštevali tvoj predlog. Nerodno je zaradi dopusta, ker ga nimam veliko, nekaj dni pa ga mora ostati tudi za druge potrebe. Glede tega uredim tako, da nekaj dni med kolektivnim dopustom delam.
4. Tu, v Kladivarju je kar v redu urejeno za delavce. Letos je na voljo več kapacitet. Tudi prikolice so postavljene tako, da mora skoraj vsakemu odgovarjati. Ladin Gaj ni tako oddaljen in si lahko privoščijo počitnice tisti, ki slabo prenašajo vožnjo, Rajska plaža je malo dlje, vendar za nekatere to ni tak problem, povrhu je pa še plaža zelo lepa. V ekatere morda moti vožnja s trajektom, toda ta traja le borih 20 minut. Tudi bungalovi se mi zdijo zelo primerni za letovanje. Kot sem že rekel, so jih sam ne bi mogel privoščiti, preko tovarne si bom pa tudi te lahko, morda že naslednje leto, bomo videli.
- 5.,6. Na dopustu bi marsikaj uredil drugače, ampak to ni v rokah tovarne. Vsaj malo prijaznosti od natakarnikov bi bilo v redu, vendar kot pravim, to ni v naših rokah. Glede letovanja se mi pa zdi vse kar v redu. Zaenkrat nimam pripomb.

V počitniških hišicah sem se vedno dobro počutil. Mogoče me je malo motilo to, da je v prikolicah premalo posode in kozarcev. Drugo je pa kar v redu. Na dopustu se vedno dobro počutim, če je pa še dobra družba, mi prav ničesar ne manjka.

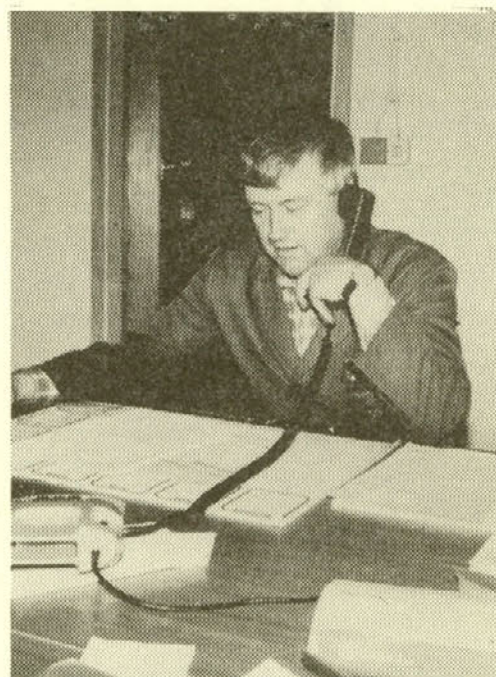
HELENA PODOBNIK —
montaža HK

1. Letos bomo letovali v Ladin Gaju.
2. Letovali bomo v počitniških kapacitetah Kladivarja.
3. Na splošno so naše možnosti dokaj ugodne, le cene so dokaj visoke za naše žepce.
4. Menim, da je v naši organizaciji kar dobro poskrbljeno za letovanje delavcev.
6. Regres za otroke ne zadostuje tem cenam.

PAVEL KRVINA — vodja
skladišča materiala

1. Letovali bomo v Stinici.
2. Letovanje nam je omogočil „Kladivar“ v svojih kapacitetah.
3. V današnjih časih niso možnosti prav nič dobre, če primerjamo bivanje na morju v hotelu je cena za štiri člansko družino sto milijonov dinarjev, katerega si vsak delavec ne more privoščiti. Za to bo skozi večje povpraševanje po

sindikalnih kapacitetah na morju in toplicah.

4. Menim, da je letovanje v naši delovni organizaciji preskrbljeno povprečno dobro. Trudimo se, da bi bilo čim boljše, zato smo letos kupili dva apartmaja v Stinici.
5. Zelo težko bi rekel, kaj bi spremenil na tem področju. Jaz se zavedam, da bi včasih delavec rad kaj drugače, samo prilagoditi se moramo temu stanju, kakršen je. Vsak, ki letuje si mora razpoloženje narediti sam, če hoče, da bo zadovoljen od dopusta ni odvisno samo od organizatorja.

VINKO ALBREHT — brusilec

1. Z družino bom letoval v Rovinju.
2. Letovali bomo v camp prikolicah Etikete, kjer je zaposlena žena.
3. Za moje razmere so možnosti še kar ugodne, kar se tiče cene, ponudbe, možnosti izbire kraja in načina letovanja (kampiranje mi ugaja). Kar pa se tiče časa je pa jasno, da vsi ne moremo letovati med kolektivnim dopustom.
4. V naši delovni organizaciji je letovanje iz leta v leto bolje organizirano, ker je več kapacitet in si delavci lahko izbiramo letovanje v camp prikolicah v različnih krajih in v apartmajih v Jablancu, katere smo kupili letos.
5. Nimam posebnih pripomb.
6. Do sedaj sem preko naše delovne organizacije letoval samo dvakrat in bi želel, da bi naši vzdrževalci imeli srečno roko pri vzdrževanju, kakor tudi pri postavitvi prikolic.

MARJAN TRČEK — šofer osebnega avtomobila

1. Letos bomo letovali oziroma preživeli 10 dni dopusta v campu Ladin Gaj.
2. Letovanje nam je omogočila naša delovna organizacija, kjer sva zaposlena oba z ženo.
3. Možnosti za letovanje v današnjih časih so velike. Problem je le v tem, ker imamo nizke osebne dohodke napram cenam aranžmajev ali dnevnih penzionov v hotelih ali zasebnih sobah.
5. V naši delovni organizaciji je za letovanje preskrbljeno srednje dobro. Izboljšava se kaže v letošnjem letu, ko smo kupili dva apartmaja v Stinici. Obvezno pa bomo morali misliti o nabavi apartmajev še v naslednjih letih, saj so sedanje štiri prikolice že kar dobro dotrajane. Nasplošno pa sem z letovanjem v delovni organizaciji zadovoljen.

SINDIKALNI IZLET V PLITVICE

V soboto, 20. junija je naša osnovna organizacija zveze sindikatov organizirala izlet v nacionalni park Plitvička jezera. Že v zgodnjih jutranjih urah, vendar polni optimizma, da bomo preživeli kljub nekoliko slabšemu vremenu, lep dan, se je naša 43 članska skupina odpravila iz Žirov. Šofer Marjan nas je varno vozil preko Ljubljane, Novega

mesta, Metlike in Karlovca do znamenitih Plitvic.

Pot nas je iz Plitvic peljala nazaj v isti smeri. In ko smo se vozili po naši lepi Dolenjski si nismo mogli kaj, da ne bi v vinski kleti v Metliki pokusili še dobre dolenjske kapljice. Od tu fotografskega posnetka ni, a ostali nam bodo lepi spomini.

Ciril Kacin

Že ob 10. uri smo se ustavili pred vhomom v nacionalni park. Za organizacijo in zadnje napotke ob ogledu te naravne znamenitosti pa je kot ponavadi poskrbel naš neutrudni sindikalist Pavel Krvina.

Že kmalu ob vходу se nam je odprl čudovit pogled. Plitvice — to veličastno delo narave, ki ima šestnajst čudovitih plavozelenih jezer, ki jih povezujejo mogočni slapovi in ustvarjajo edinstveno neponovljivo celoto. Od izvira reke Korane se vrstijo jezera različne velikosti, globine, barve in oblike. Najlepši in največji slap je visok 78 m.

“Kako lep pogled” je bilo slišati z vseh strani. Tudi Milan, Helena, Boris, Marjan, Evgen, Branka, Stanka in Slavka so se z navdušenjem sprehodili po stezah in poteh tega naravnega parka za spomin pa jim bo ostala tale fotografija.

MLADINSKI IZLET NA ŠTAJERSKO

Prijav za mladinski izlet na Štajersko je bilo veliko. Veseli smo bili, a čudili se nismo, saj je že program sam veliko obetal.

25. aprila smo se kljub zgodnji jutranji uri vsi prijavljeni zbrali pred Zadržnim domom. Zgodnje spomladansko jutro je bilo prijetno in je napovedovalo lep dan. Tudi to nas je spodbudilo k dobremu razpoloženju.

Odpeljali smo se proti Škofji Loki. Mnogi smo se že pogovarjali kaj od izleta pričakujemo, nekateri pa so še malo zaprli oči in zadremali, saj je bil pred nami še dolg dan.

Toda tudi največje zaspance je predramila kava na Trojanah, kjer smo se ustavili le za kratek čas. Občudovali smo tudi pokra-

jino. Gozd je začel zeleneti. Velika hmeljeva polja sicer še niso bila zelena, a pogled nanje je lep tudi v tem letnem času.

Ker smo imeli dovolj časa smo se ustavili tudi v Preboldu. Od tu smo krenili v Maribor. Najprej smo obiskali tovarniško trgovino Pik Maribor. Ugotovili smo, da Pik letos ponuja mnogo lepih modelov na tržišču. Trgovina, ki je v tovarniški zgradbi, je bila dobro založena. Mnogi so našli kakšno lepo oblačilo zase, za moža, ženo ali otroke. Okusi pa so seveda različni. Marsikdo le ni bil s ponudbo povsem zadovoljen.

Iz trgovine Pik smo morali že pohiteti v Metalno. Pri vratarju nas je že čakala manjša delegacija OO ZSMS Metalna Maribor. Po uvodnem pozdravu so nas odpeljali na ogled tovarne. Ogledali smo si TOZD TIO (razrez materiala, strojna delavnica in barvarna). Škoda je le, da sobota ni bila delovna, zato vsi stroji niso obratovali.

Mislim, da je bil ogled Metalne vseeno zanimiv in poučen, saj mnogi še nismo imeli priložnosti videti njihovih proizvodnih prostorov. TOZD, ki smo si ga ogledali, je največji od vseh združenih v Metalno Maribor. Ugotovili smo, da njihovo proizvodnjo nikakor ne moremo primerjati z našo. Veseli pa smo bili, da so naši proizvodni prostori mnogo bolj čisti.

S koraj dveurni ogled Metalne nas je krepko utrudil. V gostišču „Cvetka“ v Mariboru nas je čakalo dobro in obilno kosilo. Ko smo pojedli, smo še nekoliko poklepetali z našimi gostitelji iz Metalne. Marsikaj so nam povedali o samem Mariboru, o delu v tovarni, o delovanju njihove mladinske organizacije. Obojestranska želja je bila, da tudi v bodoče mladinski organizaciji sodelujeta med seboj. Ob koncu smo se jim zahvalili za prijazen sprejem in jih povabili, da si tudi oni pridejo ogledat našo delovno organizacijo.

Naša pot se je nadaljevala proti Ptuj. Sprehodili smo se do

Ptujskega gradu. Ogledali smo si Pokrajinski muzej Ptuj. Izvedeli smo mnogo zanimivih podatkov o slavnih bogatih družinah, ki so nekoč prebivale med zidovi Ptujkega gradu. Občudovali smo lepo ohranjeno pohištvo, zelo lepe stenske tapiserije, posodo iz katere so člani družin jedli. Ohranjenih je tudi veliko portretov. Zelo zanimiva je viteška dvorana, v kateri so nekoč prirejali zabave in sprejeme. Danes pa si v njej lahko ogledamo razstavljeno orožje, s katerim so se nekoč bojevali vitezi. Grad ima tudi svojo kapelico v kateri so se poročali člani družin, ki so prebivali v njem. Zelo zanimiva je soba, v kateri so ohranjena glasbila, ki so jih tedaj uporabljali; mnoge od njih so dobili v dar. Po ogledu gradu smo posedeli na terasi nekdanje konjušnice, od koder je prelep razgled na samo mesto in Dravo. Pogled na reko nas je tako prevzel, da smo se le težko odpravili dalje.

V Ptuj smo si ogledali še njihovo vinsko klet. Kletar nam je povedal nekaj zanimivosti o vrstah vin, ki uspevajo na tem področju. Popeljal nas je skozi klet med ogromnimi sodi, ki seveda niso bili prazni. Videli smo tudi steklenice žlahtne kapljice, ki so v kleti shranjene že mnogo let. Te steklenice so sicer prekrite z debelo plastjo prahu in prepredene s pajčevino, a menda je to vino zelo visoke kvalitete. S ledila je seveda tudi pokušina vin. Pokušali smo izbrane vrste, od suhih do sladkih vin, ki jih pridekujejo v okolici Ptuja. Ob vinu smo grizljali sirovo gibanico, ki je prava specialiteta.

Iz Ptuja smo odpeljali proti domu. Prijeten dan in tudi nekaj dobre kapljice je pripomoglo k temu, da se je v avtobusu kmalu oglasila domača pesem, ki je utihnila šele v Žireh.

Želja predsedstva naše OO ZSMS je, da ste vsi izletniki prišli nazaj z lepimi vtisi. Upamo, da se na prihodnjem izletu spet zberemo v takem številu.

Mladinci

IZLETI PLANINSKEGA DRUŠTVA

Smeri in datumi izletov, katere organizira Planinsko društvo Žiri v letu 1987

smer	datum	vodnik
<i>Dražgoše – pohod</i>	11. 1.	<i>J. Strel</i>
<i>Stol – pohod</i>	22. 2.	<i>V. Podobnik</i>
<i>Snežnik – pohod</i>	15. 3.	<i>S. Dolinar</i>
<i>Porezen – pohod</i>	22. 3.	<i>J. Strel</i>
<i>Trad. plan. VSL</i>	3.	<i>M. Oblak</i> <i>R. Podobnik</i> <i>P. Žakelj</i>
<i>Turni smuk</i>	3.	<i>M. Praprotnik</i>
<i>Triglavski turni smuk</i>	4.	<i>M. Poljanšek</i>
<i>Izlet v neznano</i>	1. 5.	<i>J. Strel</i>
<i>Javornik</i>	3. 5.	<i>F. Temelj</i>
<i>Blegoš</i>	10. 5.	<i>P. Žakelj</i> <i>T. Kokelj</i>
<i>Tošč – Osovnik</i>	17. 5.	<i>V. Podobnik</i>
<i>Vojsko</i>	24. 5.	<i>F. Reven</i>
<i>Nanos – Abram</i>	31. 5.	<i>J. Bekš</i>
<i>Golica</i>	7. 6.	<i>V. Podobnik</i>
<i>Srečanje z zamej. Slov.</i>	14. 6.	<i>P. Žakelj</i>
<i>V. vrh – Kladivo</i>	27. 6.	<i>V. Eniko</i>
<i>Zahodni Julijci – Italija</i>	5. 7.	<i>M. Praprotnik</i>
<i>Mišelj vrh</i>	12. 7.	<i>M. Poljanšek</i>
<i>Tamar – Vršič</i>	19. 7.	<i>V. Eniko</i>
<i>Učka</i>	19. 7.	<i>S. Dolinar</i>
<i>Skuta</i>	26. 7.	<i>F. Temelj</i>
<i>Ratitovec</i>	26. 7.	<i>T. Kokelj</i>
<i>Stara fužina – Krn</i>	1., 2. 8.	<i>F. Reven</i>
<i>Triglav</i>	8., 9. 8.	<i>J. Strel</i>
<i>Špik</i>	9. 8.	<i>V. Eniko</i>
<i>Prisojnik</i>	16. 8.	<i>F. Reven</i>
<i>Storžič</i>	23. 8.	<i>V. Podobnik</i>
<i>Pohorje</i>	30. 8.	<i>T. Kokelj</i>
<i>Kobariški Stol</i>	6. 9.	<i>F. Temelj</i>
<i>Ratitovec</i>	6. 9.	<i>S. Dolinar, J. Bekš</i>
<i>Dan planincev – Emanovec</i>	13. 9.	
<i>Peč – Tromeja</i>	13. 9.	<i>P. Žakelj</i>
<i>Mangrt</i>	20. 9.	<i>M. Praprotnik</i>
<i>Porezen</i>	20. 9.	<i>V. Eniko</i>
<i>Vrtaška planina – sleme</i>	27. 9.	<i>M. Poljanšek</i>
<i>Triglav</i>	26., 27. 9.	<i>P. Žakelj</i>
<i>Izlet v neznano</i>	10.	<i>J. Strel</i>
<i>Pohod okrog Žirov</i>	25. 10.	<i>P. Žakelj</i>
<i>Pohodni maraton</i>	25. 10.	<i>J. Kosmač</i>

Izleti bodo objavljeni na oglašnih deskah PD Žiri (pri trgovini „Agraria“ in na avtobusni postaji ob Račevi pri bencinski črpalki).

Prijave sprejema vratar Alpine teden dni pred izletom do petka zvečer.

PREDNOSTI TEKOČEGA RAČUNA

Tekoči račun lahko v Ljubljanski banki odpre vsak občan, ki ima redne prejeme (osebni dohodek, pokojnina, drugi viri) in pravilen odnos do finančnega poslovanja.

Morda bi bilo še najenostavneje opisati prednosti tekočega računa, tako da ga primerjamo s hranilno knjižico. Imetnik tekočega računa lahko na izplačilni dan takoj razpolaga s svojim denarjem, tudi če je na poti ali morda bolan. Imetnik tekočega računa potrebuje gotovino le za drobne izdatke, večino drugih obveznosti pa lahko poravnava s čeki ali drugimi oblikami negotovinskih nakazil. Tako lahko za plačevanje rednih obveznosti, kot so naročnine, plačila komunalnih storitev, obročna odplačila in drugo, pooblastil banko. Banka spremlja spremembe stanja sredstev na tekočem računu in o le-teh redno obvešča imetnika.

Do trenutka, ko imetnik izda ček ali ko banka po pooblastilu imetnika poravnava določene obveznosti, je denar na tekočem računu obrestovan. Zato in zaradi postopne porabe sredstev so obresti na tekočem računu lahko ob koncu leta še enkrat tolikšne, kot pri enakih dohodkih in izdatkih na hranilni knjižici.

Pri tem pa s čeki razpolagate vedno z vsem svojim denarjem. Pravilo, da se najboljša priložnost za nakup ponudi tedaj, ko s seboj nimamo denarja, za imetnika tekočega računa ne velja, vendar le pod pogojem, da je na tekočem računu dovolj denarja. Izjemoma pa lahko imetnik tekočega računa z dovoljenjem banke razpolaga tudi z denarjem, ki ga na tekočem računu ni.

Možnost prekoračitve kritja na tekočem računu občani bolj poznajo po bančnem izrazu „limit“. Gre za kratkoročno posojilo, ki je namenjeno za pokritje trenutnega primanjkljaja ob nepredvidenih izdatkih ali v času večjih sezonskih nakupov.

L. B.

POHOD NA BLEGOŠ

V zadnjih časih so se po naši deželi razpasli razni pohodi na gorske vrhove. Teh pohodov je postalo več, kakor ima osel dlak. Naj naštejemo samo nekatere najbolj znane: Zimski pohod na Stol, pohod na Snežnik, na Rati- tovec, na Nanos, ob času cvete- nja narcis na Golico, sto babnic na Triglav . . . Skoro vsako pla- ninsko društvo že ima svoj po- hod na ta ali oni vršac in društev pri nas ni malo. Pohode posve- čajo v spomin na razne dogodke iz preteklosti. Hoja na Stol je na primer posvečena spominu le- gendarne bitke jeseniške čete z Nemci. Shod planincev na Ledi- nah pod Skuto pa je namenjen obujanju spomina na nesrečo he- likopterja, kateri je reševal pone- srečene alpiniste in pri tem nese- bičnem početju strmoglavil še sam. Vseh teh pohodov se udele- žuje na tisoče ljubiteljev gora. To ima svoje dobre in slabe str- ni. Ljudi zvabi v prvobitno gor- sko naravo, da se gibljejo in nau- žijejo svežega zraka, sklepajo se nova poznanstva, krepí se tovari- šstvo, ljudje spoznavajo nove kra- je . . . Vendar pa je ob teh silnih množicah narava zelo obreme- njena, na stezah se kopičijo od- padki, za divjad je takšen pohod pravi strup. Zato pravi prekuhani gorjanci pohodov ne marajo in jih ne odobravajo. Rajši se poti- kajo po samotnih stezah, kamor le redko zaide človeška duša in se vzpenjajo na odmaknjene vrhove, kjer se še da videti gamsa ter občudovati očnico. Nam na Žirovskem sta najbližja pohoda na Porezen in Blegoš. Ker je prvi zaradi zimskih razmer malo za- htevnější, se posvetimo Blegošu in pogledimo, kako poteka takšna ceremonija.

Blegoški pohod je posvečen dnevu zmage in se vrši devetega maja oziroma v nedeljo, ki je naj- bližja temu datumu. Zgodaj zju- traj se zberemo na avtobusni po- staji pred združnim domom.

Prav zanimivo je opazovati, kako se zbirajo planinci. Z vseh strani lezejo starejši možje in mladi fantje, zrele žene, dekleta in ot- roci. Marsikdo med njimi je še zaspan, nekateri imajo težko gla- vo. Seveda, prejšnji večer so do poznih jutranjih ur viseli na vese- lici v Partizanu. Tudi takih, kate- ri sploh niso šli spat, se ne manj- ka. Vsakdo ima na nogah trpež- no hribovsko obutev in na hrbtu nahrbtnik ali torbo. Nestrpn- o pričakujejo avtobus, ki ima ka- kor ponavadi zamudo. Ko napos- led le pripelje, se prične napad. Tukaj se takoj izkaže, kdo je ne- deljski izletnik in kdo je „pravo- verni“ gorjan. Prvi navalijo na av- tobus kot svinje na buče, se su- vajo s komolci, odrivajo drug drugega in vsakdo hoče čimprej noter, da si zagotovi prost sedež. Nobenemu niso mar sosedova rebra. Običajno so to ravno tisti, kateri na postajo pridejo zadnji. Nihče ne upošteva lepega sloven- skega pregovora, da tisti, ki prvi pride, tudi prvi melje. Drugi, to- rej „zapečeni“ planinci pa stojijo zadaj, ravnodušno gledajo gnečo pred seboj in si mislijo: „Kar po- bijte se med seboj, ampak v Pol- janah ne boste pred nami niti minuto!“

Avtobus končno zapelje po dolini. Natlačen je do kraja. „Nedeljčkarji“ seveda košato se- dijo, svojega sedeža ne odstopijo niti starim mamicam, ki na vmes- nih postajah vstopajo, da se po- peljejo v Gorenjo vas ali Poljane k jutranji maši. Pravi Planinci pa se drenjajo ob vhodnih vratih, kakor klade v skladovnici in si mislijo svoje. A glej ga šmenta, preobrat pride nenadoma. Avto- bus pripelje v Poljane, kjer naj bi se pohodniki raztovorili in prese- dli na avtobus, ki vozi za Javor- je. Javorčan že čaka. Ker stojijo pravi planinci pri vratih, seveda prvi izstopijo in tudi vstopijo na Javorčana. Na njem je še ravno toliko prostih mest, da se lepo

posedejo. „Šodrovci“ pritisnejo za njimi, jih zavistno gledajo in se jezijo. Seveda se lahko jezijo, saj ne vedo, če stojijo na svojih ali sosedovih nogah. Toda jeza je kmalu pozabljena, kajti avtobus zapelje po strmi in primerno luk- njasti cesti proti Javorjam. Ljudi premetava sem in tja, kot da bi se peljali v „Marici“ in vsakdo i- ma polne roke dela, da se obdrži na nogah. V Javorjah je zadnja postaja. To je lepa hribovska vas, razložena na obronkih pod Mla- din in Starim vrhom. Sprejme nas krasno pomladansko jutro. Rosa se sveti v mladem zelenju, po pobočju se belijo cvetoče hruške, jabolane, češplje . . . Pog- led nam splava čez poljanske hri- bovske vasi: Delnice, Četeno ra- van, Zakobiljek, Lovsko brdo, Malenski vrh. V daljavi se nam oko ustavi na kopastem Blegošu, cilju današnje poti. Daleč je še do njega, zato kar hitro na pot.

Planinci se razvrstijo v kolono in se napotijo po cesti proti Žeti- ni. „Nedeljčkarji“ se seveda pos- tavijo na čelo in se prvi zapodijo navzgor. Seveda, mudi se jim, da bi bili do kosila že doma. Pravim planincem pa se ne mudi nika- mor, saj ne bodo zamudili ničesar, četudi se med potjo obirajo kakor polži z izpahnjeno nogo. Ogledujejo si oddaljene vasi, na- števajo imena hribov, ki bodejo iz jutranje meglice, opazujejo ze- leno naravo in si pripovedujejo gorjanske šale. Pot nas vodi mi- mo domačije Petra Jovanoviča, kiparja samouka, kateri rezlja iz hrastovih debel razne figure. Ničkoliko nježovih „hlodov“ je posejanih po naši deželi. V a strmi Gori nas pozdravlja prijaz- na cerkva. To je svet Ivana Tav- čarja, ki ga je opisoval v svojih črticah, posebno pa v romanu „Cvetje v jeseni“.

Pot je bila lahka, saj smo ho- dili po cesti, a vendarle ni bila brez pasti. Prva past je bila nas- tavljena malo pod Žetino in to v

obliki stojnice. Čeprav smo past dovolj zgodaj opazili, pa se je skoraj vsakdo izmed pohodnikov vanjo ulovil. Na stojnici so namreč prodajali domače žganje, vino, pivo, debele krofe, klobase in kar je še takšnih reči. Greh bi naredil, kdor bi šel kar mimo in se ne bi vsaj „pokrižal“. Za seboj pustimo tudi lepo vasico Žetino, ki je do zadnjega kotička napolnjena z avtomobili. Srečujemo čedalje več pohodnikov. Nekateri prehitavamo mi, drugi prehitavajo nas. Zadeva je podobna romanju na Višarje. Sonce se je že krepko dvignilo nad Polhogradske dolomite in postalo je vroče. Prepoteni in rahlo utrujeni končno pridemo na hribovsko sedlo Črni kal. Tu je nastavljena druga past. Seveda se tudi tu večina izmed nas pusti uložiti. Na sedlu gomazi ljudi kot kobilic. Ker nas čaka še enourni strmi vzpon na Blegoš se kaj kmalu izmuznemo iz pasti in se napotimo naprej. Od Črnega kala se vzpenjajo navzgor po grebenu med starim bukovim gozdom. Steza je strma, da se človek skoraj ugrizne za koleno. Više gori naletimo na zaplate snega, ki ga je to pomlad izredno malo. Ponavadi ga je ob tem času na grebenu še vsaj do kolena, neredko celo do pasu. Pohodnikov je zmeraj več. Po gozdu se vije gor in dol nepretrgana kolona, kajti nekateri se že vračajo. Strmina nas utruja a končno smo le na vrhu.

Vrh Blegoša je prav zaprav zaobljena planota, porastla z bujno travo, ki pa je v zgodnjem maju šele komaj ozelenela. Poleti se tukaj pasejo ovce in goveda. Na vrhu je toliko planincev, kot, da bi jih naklel. Preti nevarnost, da se bo Blegoš udrl. Tukaj se najdejo stari znanci, ki se niso videli že celo leto in se menijo med seboj. Tamkaj skupina že priletnih ljudi obuja stare spomine. Drugod sedi v krogu četa mladine in prazni nehrbtnike kakor, da bi jih ravnokar izpustili z Golega otoka. Po robovih čepijo planinci in se razgledujejo proti Poreznu, Ratitovcu, Triglavu. Kamniške so kot na dlani. Razgled je en-

kraten. Kdor je prišel danes sem gor je poplačan za svoj trud. Radioamaterji, ki imajo v bunkerju svojo postojanko, neutrudno pošiljajo svoja sporočila v širni svet.

Srečata se stara borca, ki sta med zadnjo vojno partizanila po blegoških robovih. Mnogo jih je ostalo tukaj, celo nekaj Žirovcov. Nekateri tovorijo na plečih krošnje in v njih le nekaj let stare otročičke, ki sami še ne zmorejo poti.

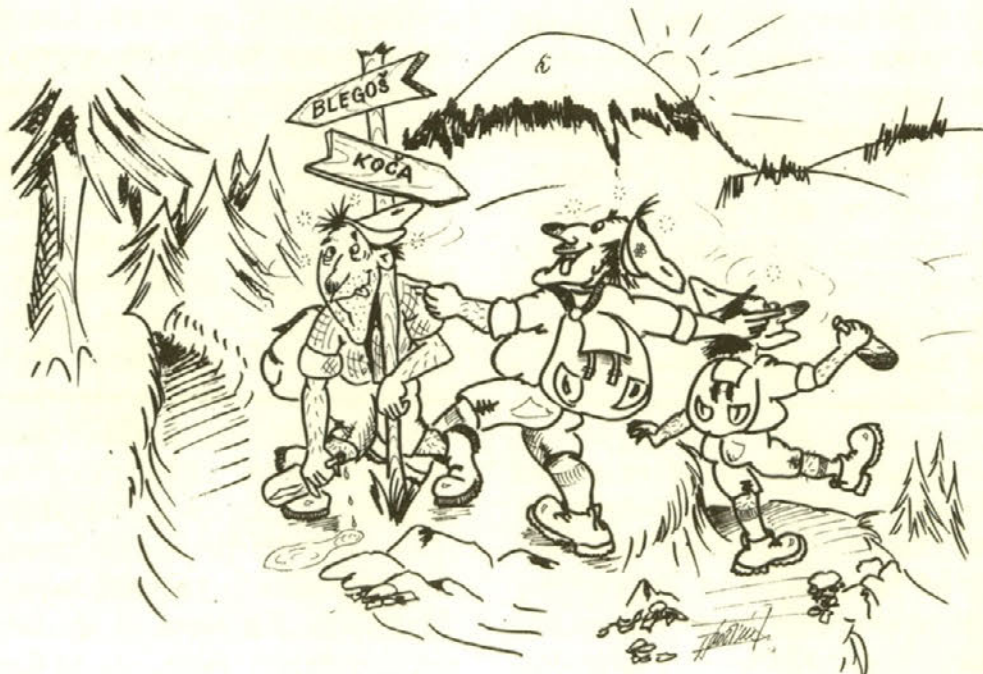
Pri skali nekdo ponuja žganje vsem naokrog. Prvič je na Blegošu in hoče ta dogodek primerno proslaviti. Tukaj je tudi skupina tabornikov, ki so prejšnji večer kurili kres, da se je videl daleč po hribovju.

Najbolj je oblegan možakar, ki deli listke, s katerimi bodo planinci na vpisnih mestih potrdili, da so bili zares na vrhu in dobili značke. Pravkar prispeli planinci tako tiščijo vanj, da mu že grozi padec čez strmi rob v grapo, kjer se beli zaselek Potok. Ko se z odločnim stepanjem z rokami te nevarnosti reši, mu grozi že druga nesreča. Značkarji so tako pritiskali, da bi ga zmleli pod nogami, kakor zmleje mlinški kamen ajdovo zrno, če jim ne bi pobegnil na drugo stran Blegoša. Ker se pravi hribovci za značke ne menijo, povrh pa je začel pihati še hud veter, se je naša skupina odpravila navzdol proti koči, ki čepi na pašniku pod vrhom. Nekdaj je tamkaj stal

hlev s pastirsko sobo, a je pogorel do tal. Sedaj na istem mestu stoji lepa planinska kočica. Lepa je res a za takšno množico tudi premajhna. Ljudje čakajo na pivo in enolončnico kar v vrstah. To so običajno „nedeljčkarji“, kajti pravi zapečeni gorjani se za kočico in enolončnico sploh ne zmenijo. Posedejo po gorski trati, odvežejo nahrbtnike, potegnijo na dan slanino, sir, kruh, čebulo in že je malica na kolenih.

Potem se pred kočico pod plapolajočimi zastavami nenadoma napravi prazen prostor. Na ta prostor se postavijo pevci, recitatorji, govorniki. Proslava se začne. Lepa lastnost proslav v planinah je ta, da so izjemno kratke in prisrčne. Spominjam se proslave slovenskega kulturnega praznika v Cankarjevem domu, za Prešernov dan. Trajala je najmanj dve uri, a v tem času je bilo izrečenih o našem velikem Prešernu le pet besed. Takrat so govorniki „flancali“ celo o luni, pesniku, kateremu je bila proslava namenjena, pa niso namenili niti minute. Proslave v gorah pa so kratke, jedrnat in zadenejo žebelj na glavo.

Ljudje se počasi začno odpravljati v dolino. Nekateri se vračajo čez vrh nazaj v Javorje, drugi se spustijo po Jazgorčevih senožetih na Hotavlje. Tretji bruhnejo na selško stran ali na cerkljansko. Vse steze in stezice so polne vračajočih se planincev. Preden se bo Blegoš otresel nekaj

tisoč obiskovalcev, bo že noč prekrila njegove mogočne boke. Naša skupina se napoti po najkrajši poti do Leskovic, vasi pod Blegošem. Spotoma se ustavimo še na Jelencih, kjer ima planinsko društvo Gorenja vas svoje zavetišče. Tukaj si ga nekateri še malo privoščijo, zakaj pa ne? V čistem gorskem zraku, sredi mogočnega smrekovega gozda, kar sam od sebe zdrkne po grlu.

Še en pohod na Blegoš je torej minil. Privabil je na tisoče obiskovalcev, ki so se ta dan odpravili iz zakajenih dolin na njegov vrh. Škoda je edino ta, da se velika večina povzpne nanj samo na pohodniški dan, ostale dneve pa Blegoš sameva. Zakaj se ne bi odpravili nanj tudi pozimi, ko je gospodar višin edino veter, ali jeseni, ko je v gorah vreme lepše? Sicer pa morda boljše tako.

„Nedeljčkarji“ naj svinjajo svoje doline, Blegoš pa naj ostane rezervat za tiste gorjance, ki bi ga radi ohranili takšnega, kakršen je: čistega in enkratnega!

Matevž Pečelin

HUDIČ IN SLOVENCİ

Med ne vem koliko sto tisoč slovenskimi besedami zavzema beseda „hudič“ častno mesto in je torej med Slovenci najbolj rabljena beseda. Če poprečen Slovenec nima vsak dan nekaj sto „hudičev“ na jeziku, obvezno zbolí. Normalni Slovenec uporabi v enem stavku, ki ima 10 besed, vsaj 11 „hudičev“. Naše hudičeslovje je vsekakor na svetovni ravni in v tem pogledu premore mili slovenski jezik nadvse bogat asortiment. Tako imamo poleg navadnega „hudiča“, še „hudimarja“, „hudimana“, „hudička“, „hudirja“, „vraga“, „zlodeja“, „luciferja“, „rogatca“, „kosmatca“, „peklenščka“, „ta zelenega“, „ta črnega“ in še kup drugih parkeljnov.

Z uvedbo „hudiča“ prihranimo Slovenci najmanj tisoč specialnih izrazov, ki se jih ne moremo spomniti, kadar jih najbolj potrebujemo. Zato potem upo-

rablamo pač kakega izmed „hudičev“ naše neizčrpne tozadevne zaloge. Tako pravimo recimo: „lep kot hudič“, „grd kot hudič“, „pameten kot hudič“, „zaganan kot hudič“, „vozi kot hudič“, „len kot hudič“, „poje kot hudič“, „zabušava kot hudič“, „drago kot hudič“, in tako dalje. Edino „poceni kot hudič“ se ne more reči, ker besede „poceni“ slovenski slovar ne pozna.

Lahko pa govorimo tudi o „hudičevih zaslugah“, „hudičevih zvezah“, „hudičevi protekciji“ in podobno. Nadvse zanimivo pa je, da venomer govorimo o hudiču, čeprav ga pravzaprav še nihče ni videl. Razen mogoče Krjavlja, ki ga je baje presekala dvojica, kakšnega potrošnika, kadar gre na trg, v trgovino ali mesnico in seveda penzionistov, kadar dobijo svojo pokojnino, revalorizacijo ali regres za „rekreacijo“.

V kapitalizmu smo s „hudičem“ zmerjali tašče. To se je pa v zadnjem času korenito spremenilo, saj nam današnje tašče nadvse uspešno nadomeščajo otroško varstvo, gospodinjske pomočnice, posojilnico in drugo žicanje. Tu naj še pripomnim, da se, recimo, razen Slovencev tudi preostali naši bratski narodi in narodnosti, kadar dobijo stik s Slovenci, najprej in najlaže naučijo besedo „hudič“.

Naj končam svoje hudičeslovno razmišljanje s konstruktivnim predlogom, da iz naše vsakdanje konverzacije po možnosti stoodstotno črtamo „hudiča“ in bi v tem primeru omenjali hudiča samo takrat, kadar kaj prav zares hudič jemlje. Saj bi nam tudi v tem primeru ostalo še ničkoliko priložnosti za hudičeslovje. Če pa to ne bi šlo, naj bi posegli vsaj po nekem, sicer milem administrativnem posegu: za vsakega „hudiča“, ki bi ga kdo izustil, naj bi vsakdo plačal le borih 5 (pet) par. Tako bi v kratkem nabrali nekaj milijard, ki bi jih potem namenili, recimo, sirotici Kulturi. Ni hudič, da jih ne bi nabrali...

TEDEN PEŠCEV

V ponedeljek se je pričelo. Sam župan je razglasil, da bo ta teden teden pešcev, kajti njemu je crknil avto, na servisu pa niso mogli tako hitro privleči dela preko meje, ker so Italijani štrajkali.

Zamisel je moja teta Mara proslavila s konzervami, kupljenimi na razprodaji, in se je potem čudila, zakaj jo črviči po črevesju. Vsi trije — moja žlahtnica, Floki, srček, in jaz smo potem cel teden hodili po mestnih ulicah kot kralji. Avtomobilisti so ustavljali na vsaki zebri, a tudi na mestih, kjer zebre ni bilo nikoli načrtane, se smehljali skozi šipe in nam dajali prednost. Zgodilo se je celo to, da je eden od avtomobilistov ustavil, izstopil iz objema pločevine ter pomagal starejši ženski preko ceste, da so le — to oblile solze vzhičenosti.

„Česa takega še nisem doživela svoj živ dan,“ je hlipala in razlagala šoferju.

„Malenkost, gospa, malenkost. Saj je vendar teden pešcev.“

O zadevi so se razpisali časopisi in revije, celo radio je poročal, televizija pa je imela enominutno oddajo o tednu pešcev v našem mestu. Krajanje so hvalili županovo zamisel ter javno iskali primeren prostor, kjer mu bodo v zahvalo postavili doprni kip.

„Tako je prav,“ je razlagala moja teta Mara sosedi Bari, „da smo tudi pešci prišli do veljave. Mladostno se počutim ta teden, ko ne vozim fičaka. In kako so vozniki prijazni! To je življenje!“

Minil je teden in na koledarju je bil okvirjen torek. Moja žlahtnica je staknila s klina cekar in se odpravila k mesarju na oni strani ceste.

Koračila je s pločnika in mesto je razparalo cviljenje gum, ki se drgnejo ob asfalt. Cekar je odletel po cesti, teta Mara pa je od bliže pogledala črno—beli asfalt.

„Ste mar ponoreli, nesrečna ženska?“ je zatulil prepoteni šofer, ko se je sklanjal k bledemu obrazu moje tete Mare.

„Vi ste znoreli, vi! Mar ne veste, da je teden pešcev?“ „Bil je, bil ženska. Prejšnji. Pa vam je odklenkalo!“ Še predno je prišla teta Mara k sebi, je avto odnesel šoferja za ovinek. Teta Mara pa je razmišljala o tem, kako kratki so tedni, krajši, kot so bili, ko je bila še mlada.

T.G.

KADROVSKE NOVICE

V času od 31. 3. 1987 do 15. 6. 1987 so se iz JLA vrnili naslednji delavci:

1. Kavčič I ztok, KV str. ključ. — monter HO II
2. Kavčič Janez, KV električar — elek. vzdrževalec I
3. Hladnik Peter, KV str. ključ. — vzdrževalec II
4. Marovt Marko, KV orodjar — orodjar II

V JLA so odšli:

1. Naglič Matjaž, KV strugar — strugar I, II
2. Petrovič Štefan, KV str. ključ. — monter HK II
3. Možina Jože, KV str. ključ. — monter HK II
4. Oblak Jurij, KV str. ključ. — izd. orient. II

V pokoj je odšel:

Bogomir Cokan — vodja nabave

Poročili so se:

Mohorič Milan Podobnik Matija,
Šink Marjan, Galičič Mitja

KLADIVAR 16

PESMI

*Povej mi vendar,
kdo si, kaj si,
kaj čutiš!
Pretgaj te vezi,
ki te oklepajo
in zakriči v tišino,
da čutiš tudi ti,
da tudi tebi ni vseeno,
da si tudi ti ranjena žival.
Brez obljub.
Ljubim te in sovražim te.
Ne daš mi dovolj zraka.
Zdaj verjamem, da je
to možno.
Tako trden si v svojem
prekletem molku.
Kot izklesan.
Pa vendar VEM, da si nežen,
nežen kot otrok,
ki te poljubi in objame
in je iskren v svojih čustvih.
Bodi moj mali otrok
in jaz bom tvoj varuh.
Ne prizadeni mi čustev še bolj,
saj vendar ne moreš
storiti ničesar drugače
in prav tako kot zdaj
te bom ljubila,
te sovražila.*

I.T.

*Prekleta!
Razum in srce sta si napovedala
krvavo, bolečo vojno.
In ta vojna se vleče že vse
življenje.
Drobec za drobcem.
Ruši mi notranji mir.
Tega pa nočem — ali pač . . . ?
Kakor si te želim objeti,
tako si želim istočasno
zadati rano, prav takšno,
kakršna je v meni.
Ali si mar tudi ti že ranjen?
Ves nem si, neboleč in
neobčutljiv,*

*in tako si vendar želim,
da bi končno spregovoril,
pa naj se ruši moj mir,
kolikor se le hoče!
Te tvoje roke,
ki znajo biti tako tople,
tvoja usta,
nežna kot jutranji vetrič čez obraz.
Ti življenje kruto,
vse mi jemlješ,
prav vse — počasi, a vendar jemlješ.
In nič več ne daješ.
Zblaznela bom.
To vendar ni pošteno!
Tudi jaz ljubim,
hrepenim, želim,
celo sovražim,
in vse za — . . .
Prekleta življenje,
ki mi popolnoma nič ne daješ.
Mar si vredno še
svojega imena?*

I.T.

TIHI NEMIR

*Nekdaj, nekoč.
Tistikrat in vedno znova,
spregledaš v belini neba.
Še vedno in spet.
Sprašuješ se in
spraševal se boš vedno.
Poslušaj glas tišine,
ki te hoče zapeljati.
Poslušaj bitje srca,
svojega tihega nemira.
In vedno znova.
Sprašuješ se in
spraševal se boš vedno.*

*Rad bi preglasil
tisto neskončno tišino,
zaustavil divjanje
močnega neurja.*

Vendar vedno znova.

*Poslušaj glas tišine;
glas tihega nemira.
Sprašuješ se in
spraševal se boš vedno.*

Srečo

ŠPORTNE NOVICE

Po daljšem času je bila odigrana tudi tekma na „domaćem“ bojišču. Za to so poskrbeli mladinci **KLADIVARJA** do 25 let in pa naši **VETERANI**, stari nad 25 let. Pomerili so se v nogometnem srečanju na velikem nogometnem igrišču za **ETIKETO**. Rezultat tekme je bil pričakovan, mladi so namreč zmagali z rezultatom 5 : 3. Tekma je bila kvalitetna in borbena, **VETERANOM** je proti koncu srečanja pričelo zmanjkovati moči, mladi pa so to prednost s pridom izkoristili. Po vodstvu mladincev z 2 : 0 je **VETERANOM** celo uspelo izenačiti, za kaj več pa je bilo premalo moči. Tudi končna ugotovitev vseh je bila, da bo z malo treninga poražencev tekma še bolj zanimiva. Revanš vsekakor bo, to je že obljubljeno. Kje in kako pa bodo **VETERANI** trenirali, še ni znano. Vsekakor čaka mladince jeseni težko delo.

S trelci na tekmi so bili:

VETERANI: Ciril Kavčič 2, Jože Bogataj 1

MLADINCI: Srečo Gaber 2, Mitja Galičič 2, Miha Treven 1.

TRIM LIGA

Velik uspeh smo tokrat v nogometni trim ligi dosegli nogometnaši **KLADIVARJA – KSV**. V letošnji sezoni smo zasedli 1. mesto in tako prekinili 6. letno vladavino ekipe **ŠUS**. Prvenstvo je bilo osvojeno brez enega samega poraza, saj smo v 19. sreča-

Skupinski posnetek pred začetkom tekme

Igra je bila napeta in zanimiva

njih 12-krat zmagali, 7-krat pa igrali neodločeno. Ekipa je dosegla 31 golov, prejela pa le 5. Teden dni po osvojitvi prvenstva smo uspeh dopolnili še z enim trijumfom, potem ko smo zmagali tudi na pokalu **ŠUS-a**, katerega nam je tokrat uspelo osvojiti drugič. Prvi strelec trim lige je Bogdan Krvina, ki je dosegel 20 golov, pokal **FAIR PLAY** pa so osvojili **TRAKOVCI**.

Poglejmo si še, kdo vse je nastopal za ekipo **KLADIVARJA–KSV**:

Ciril Kacin, Metod Trček, Brane Poljanšek, Brane Eržen, Igor Eržen, Lado Žakelj, Iztok Kopač, Mitja Peternel, Brane Kržišnik, Srečo Gaber.

Zadetke v prvenstvu so dosegli:

Srečo Gaber 12
Brane Kržišnik 4
Iztok Kopač 4
Metod Trček 4
Igor Eržen 3

Srečo Gaber

LESTVICA TRIM LIGE

1. KSV	19	12	7	0	31 : 5	31 točk	+ 26
2. ŠUS	19	12	4	3	55 : 17	28 točk	+ 38
3. SG	19	11	4	4	43 : 11	26 točk	+ 32
4. OŽŽ UMAG	19	10	5	4	47 : 13	25 točk	+ 34
5. TRAKOVCI	19	10	4	5	47 : 18	24 točk	+ 29
6. HA	19	7	7	5	34 : 20	21 točk	+ 14
7. ŽŽŽ	19	6	6	7	34 : 25	18 točk	+ 9
8. KOVINARJI	19	6	2	11	22 : 47	14 točk	- 25
9. KOZJANCI	19	3	2	14	14 : 57	8 točk	- 43
10. LIPOV LIST	19	1	0	18	5 : 97	2 točki	- 92

DOPUSTNIŠKA KRIŽANKA

Iz prvomajske številke glasila smo prejeli 20 pravih rešitev križanke, med katerimi smo izžrebali naslednje nagrajence:

1. nagrada – sintesi – E vgen Poddobnik
2. nagrada – čutura – Silva Zalar
3. nagrada – komplet kemičnih svinčnikov – Domine Rupnik

					LEPENKA	VEDA O LETALIH	NAJVEČJI PTIČ	DODATEK		ODERSKO DELO	NAŠ DENAR
									OSEBNI DOHODEK		
									TI		
									KRADLJIVEC		
	ZELJATA OLJNICA	PRIPOMODEK ZA ČIŠČENJE	SESTAVIL C.K.	ŽENINO PREMOŽENJE RADIJ				BARVA KART			
SOMBOR			MOČNO RAZBHAJANJE SAMEC OVCE					FILMSKA ZVEZDA KONJSKI TEK			
TOVARNA V CELJU				KDOR DELA PANIKO							
ODPRTINA PRI KLJUČU				UDO JÜRGENS VEZNIK		KARLOVAC KDOR BERE					IVAN HODALIC
M. IME					MOŠKI PEVSKI GLAS MESTO V UKRAJINI						
KONTROLNI ZASLON								VRSTA ITALIJ. KAMIONA	MEDNARODNA ORGANIZ. ZA STANDARD PLESTENJAK		
				PRITRDILNICA ŽAKELJ VIKTOR		ODHAJANJE OZNAKA OSEBE					NOVI DINAR 100 m ²
								VODNE ŽIVALI (DVOJINA)			
				BOKSAR RUSEVSKI				KRAJ NA POHORJU			

Pravilna rešitev prvomajske križanke:

PROTOKOL, LEPORELO, IVANA, IT, NATAL, VIČ, PD, EE, EKREM, KRISTALI, SALT, ZAR, SIAN, DUSIK, TRIKO, PESTUNJA, KES, KOLPAR, E-MO, NK, APOEN, FLORIDA, DA, HA, SA, AMOR

„Kladivar“ je glasilo KLADIVARJA tovarna elementov za avtomatizacijo Žiri, Industrijska c. 2. Ureja ga odbor za obveščanje: Ciril Kacin – glavni urednik, Brane Šubic – odgovorni urednik, Jure Možina – tehnični urednik, Stand Gantar – foto, Tinca Gantar – administrator, Julijana Leskovec – predsednik.

Naklada 450 izvodov